

Trên nói dưới không nghe*

Diễn hình cho tình trạng này là vụ án của Trịnh Vinh Bình.

Ông Trịnh Vinh Bình, một công dân Hoà Lan gốc Việt, theo mời gọi của đảng CS, đã đem tiền về VN đầu tư. Việc kinh doanh phát đạt, nhưng bị công an địa phương hãm hại để cướp tài sản.

Năm 1996, ông Trịnh Vinh Bình (TVB) bị bắt giam ở phòng cảnh sát điều tra PA-42 do trung tá Ngô Chí Đan làm trưởng phòng.

Gia đình khiếu nại và sự can thiệp mạnh mẽ của nước Hoà Lan.

Ngày 13-5-1998, sau khi xem hồ sơ, Thủ tướng Phan Văn Khải phê và gửi qua bộ trưởng Công an Lê Minh Hương, nguyên văn như sau:

“Anh (chỉ ông Hương) chỉ đạo cho công an Bà Rịa-Vũng Tàu xem lại trường hợp của Trịnh Vinh Bình. Thủ tướng Hoà Lan đã đặt vấn đề. Tôi đã hỏi trực tiếp một số đồng chí lãnh đạo tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu, **anh Bình không có lỗi đến mức phải xử.**

Do anh dựa vào người trong nước,

bị họ lừa gạt, làm bậy”. (Bút phê của Phan Văn Khải)

Lê Minh Hương chuyển bút phê của Thủ tướng Khải xuống cho thứ trưởng công an Nguyễn Khánh Toàn, đề nghị giải quyết theo chỉ thị của ông Khải.

Câu chuyện tưởng như được giải quyết theo lệnh của Thủ tướng Khải, là không đưa ra toà xét xử, nhưng không ngờ, Trịnh Vinh Bình lại bị đưa ra Toà án Nhân Dân tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu (BR/VT) và **bị kêu án 13 năm tù, đóng phạt 480 lượng vàng** (Do khám xét công ty tịch thu) và tịch thu toàn bộ tài sản về tội “kinh doanh bất hợp pháp” (trốn thuế) và tội lo hối lộ. Trịnh Vinh Bình kháng án.

Nhưng có điều lạ là TVB không bị giam, mà vẫn tại ngoại, thu thả ở nhà.

Đó là việc mà Phan Văn Khải gọi là “Trên nói dưới không nghe”. Nếu như Nguyễn Khánh Toàn nghe lệnh cấp trên là Bộ trưởng Lê Minh Hương và Thủ tướng Khải, thì đâu có xảy ra cảnh CSVN bị mất mặt và mất tiền sau đó.

Nguyên do là Nguyễn Khánh Toàn đã bình vực đàn em là trung tá Ngô Chí Đan, trưởng phòng cảnh sát điều tra BR/VT. Mà cũng có thể đàn em này là tay kinh tài của xếp trên hồng chừng.

Vụ án trở nên phức tạp vì có nhiều cơ quan nhảy vào để bình vực che chở cho nhau. Những âm mưu được dàn dựng, hồ sơ ngụy tạo, biến vụ kiện kinh tế thành vụ kiện chính trị, làm cho những người cho rằng TVB là vô tội, như **Phan Văn Khải, Nguyễn Thị Bình, Nguyễn Mạnh Cầm đánh phải bó tay**. Cuối cùng, công an địa phương, trung tá Ngô Chí Đan, đàn em của Nguyễn Khánh Toàn, thắng trận. Phép vua thua lệ làng.

4 Vụ án Trịnh Vinh Bình*

4.1. Kinh doanh của ông Trịnh Vinh Bình

Ông Trịnh Vinh Bình sinh năm 1947 tại Sóc Trăng. Năm 1976, vượt biên qua định cư ở Hoà Lan với hai bàn tay trắng. Ông tiếp tục học và tốt nghiệp đại học. Được báo chí Hoà Lan ca ngợi là một người thành công trong hội nhập, và thành công trong kinh doanh. Báo chí gọi là “Ông vua chả giò”. Ông tham gia đảng chính trị Dân Chủ Tự Do, là đảng cầm quyền cuối thập niên 1980 ở Hòa Lan.

Đầu năm 1990, TVB tháp tùng đoàn doanh nghiệp Hòa Lan, đến VN thăm dò khả năng đầu tư.

Ông quyết định đóng cửa công ty chả giò ở Hòa Lan, đem 2,328,250 Mỹ kim **tiền mặt, và 96 kí vàng về đầu tư ở VN.**

Thành lập công ty Tín Thành ở Sài Gòn, xuất cảng nông, thủy sản. Công ty Bình Châu có nhà máy hải sản đông lạnh ở Vũng Tàu. Mua một số nhà đất ở Sài Gòn và BR/VT để phục vụ sản xuất. Xử dụng số vốn rất lớn trên 200 hecta đất ở Bà Rịa để trồng rừng, **ngiên cứu việc nuôi tôm.**

Xây dựng cơ sở biển chế thủy hải sản xuất cảng, với sản lượng 35% trên tổng số đánh bắt ở BR/VT. Xây khách sạn 10 tầng.

Sau 8 năm thành công trong kinh doanh, tài sản lên tới 6 tỷ đồng VN.

4.2. Năm 1996 bị bắt

Năm 1996 bị bắt và ra toà năm 1998.

Trịnh Vinh Bình trả lời phỏng vấn của đài RFA như sau:

“Công ty tôi có một số anh em cấu kết nhau, ăn cắp một số tiền ước lượng mấy trăm ngàn đô la qua nhiều năm tháng. **Sau khi bị phát hiện, họ sợ bị tù tội nên dùng tiền bạc đút lót cho công an địa phương, phòng đó là PA-42, phòng cảnh sát điều tra Vũng Tàu. Đó là giám đốc, phó giám đốc và trưởng phòng tài chánh của tôi, thành một hệ thống ăn cắp. Bên công an nhận hối lộ, tìm cách bao che. Họ ra tay trước. Chụp mũ công ty tôi trốn thuế, khám xét công ty và bắt giam tôi.**

Việt kiều về nước không được quyền mua nhà đất, cho nên phải nhờ thân nhân đứng tên. Một số người bà con lật lọng, tráo trở, giật tiền, tôi ở trong trường hợp đó.

4.3. Lòng tham của cán bộ Cộng sản

Trịnh Vinh Bình nói tiếp: “Thấy Việt kiều về nước làm ăn phát đạt nên họ có ý cướp giật. **Tôi không quen đút lót, làm ăn chân chính,** cho nên trở thành nạn nhân. Ở VN, khi Việt kiều làm ăn phát đạt thì bị chính quyền địa phương gây khó dễ để đòi tiền. Đây là vụ án mà tôi bị hàm oan. Qua một thời gian dài, gia đình tôi, bản thân tôi và một số người binh vực công lý, đã gửi nhiều đơn khiếu nại khắp nơi, nhưng không được cứu xét. Cuối cùng, tôi phải dựa vào Hiệp Ước thương mại giữa VN và Hòa Lan, đưa vụ tranh chấp ra Toà án

Quốc Tế thuộc Liên Hiệp Quốc.

Sau một [thời gian tại ngoại](#), tôi rất lo ngại cho mạng sống của mình, có thể bị bắt và bị giết, cho nên tôi phải đào thoát khỏi VN.” (Trả lời phỏng vấn đài RFA)

Thật vậy, thời đó, ngay cả người dân, hễ thấy Việt kiều thì có ý “chặt đẹp” trong việc mua bán bình thường. Một tô bún bò ở chợ An Đông, một trái dừa xiêm bán cho Việt kiều thì giá cao hơn bán cho người trong nước. Một trái dừa là một trái dừa mà giả cả khác nhau tùy theo người mua là ai.

4.4. Báo Cộng sản kết tội Trịnh Vinh Bình

Xin trích nguyên văn bài báo:

“Trịnh Vinh Bình sinh năm 1947 tại Sóc Trăng. Năm 1976 vượt biên qua Hòa Lan. Tính đến tháng 8 năm 1998, **TVB nhập cảnh VN 63 lần**, mỗi lần nhu thế mang theo vàng và đô la, tổng cộng 2,328,250 đô la và 96 kí vàng. Lập công ty Tín Thành mua bán nông hải sản.

Nhờ Trịnh Hiền Thanh chạy lo hộ khẩu cho mẹ vợ là bà Nguyễn Thị Thi, cho các em vợ là Phạm Thị Huệ, Phạm Thị Bé, Phạm Thị Tuyết Hằng về cư ngụ tại hộ, thuộc huyện Lai Vung, tỉnh Đồng Tháp. Nhưng có thêm hai hộ khẩu nữa ở thành phố Hồ Chí Minh và tại huyện Tân Thành tỉnh Bà Rịa Vũng Tàu.

Vợ chồng của đứa cháu gái là Trịnh Mộng Kiều và Triệu Văn Dữ và cả Trịnh Hiền Thanh cũng có tên trong hộ khẩu ở Vũng Tàu, với mục đích đứng tên mua nhà cửa và bất động sản. TVB nhận đất trồng rừng theo chương trình 327 của chính phủ.

Trịnh Vinh Bình nắm trong tay 11 căn nhà, 114 nền nhà và 2,847,745 mét vuông đất.

Năm 1992, TVB chi đạo cho nhân viên đưa hối lộ 510 triệu đồng cho Tạ Quang Luyện, cán bộ phụ trách Nhà Đất tỉnh BR-VT.

Ngày 11-12-1998, Tòa Án Nhân Dân BR/VT phạt TVB 13 năm tù giam, nhưng cho Bình được tại ngoại. TVB kháng án. (**Tù giam nhưng tại ngoại**)

Trong khi TAND TP Hồ Chí Minh mở phiên xét xử, thì TVB chạy vào nhà thương Chợ Rẫy [xin cứu cấp vì cao huyết áp](#).

Qua chi tiết trong hồ sơ, Tòa phúc thẩm TP/HCM phạt 11 năm tù giam, tịch thu toàn bộ tài sản, tổng cộng 6.1 tỷ đồng và 480 lượng vàng.

Lợi dụng vẫn còn được tại ngoại, **TVB bỏ trốn**.

Đầu tháng 4 năm 2005, TVB chính thức nạp đơn lên Tòa án Quốc tế đòi bồi thường 100 triệu đô la.

Đó không phải là đơn thuần của một vụ kiện tụng, mà có ý đồ gây hoang mang cho những người đã, đang và sẽ đầu tư vào VN. Một luật sư tuyên bố “Trịnh Vinh Bình bị tội bỏ trốn, về mặt pháp lý, VN cần phải phát hành lệnh truy nã và yêu cầu dẫn độ TVB về VN thì hành bản án” (Trích báo trong nước)

[*5* Phản ứng của chính phủ Hoà Lan*](#)

Năm 1996, Trịnh Vinh Bình bị bắt giam. Năm 1998 đem ra xử.

Đầu năm 2000, chính phủ Hoà Lan (HL) phổ biến một tập tài liệu 752 trang về vụ án của TVB. Người tích cực vận động cho TVB là GS J.J.C. Voorhoever, là một trong 18 thành viên của Hội đồng Chính phủ Hoà Lan. Cựu Bộ trưởng Quốc Phòng HL, cựu chủ tịch đảng Dân Chủ Tự Do mà TVB là một đảng viên.

- Thủ tướng HL, Wim Kok và Bộ trưởng Ngoại giao Van Aartsen gửi thư trực tiếp cho Chủ tịch nước Trần Đức Luong yêu cầu giải quyết vụ án TVB. Đồng thời, triệu tập đại sứ CSVN là Đinh Hoàng Thắng đến Bộ Ngoại giao để phản đối.

- **Cắt viện trợ phát triển và nhân đạo cho VN.**

- Trong năm 2000, có 8 phái đoàn CSVN **đến thăm HL**. Đa bị tiếp đón lạnh nhạt và bị chất vấn toi bời về vụ án TVB. Các phái đoàn của Trần Đức Luong, Nguyễn Văn An (QH), Phan Văn Khải, Nguyễn Dy Niên (NG), Nguyễn Đình Bin... đều bị chất vấn và chống đối. Báo chí nổi giận gọi họ là “Những khách không mời mà đến”. Tệ hại hơn nữa, công khai loan tin họ là “Những con vẹt chỉ biết nói mà không biết nghe”. Trong khi đó, báo chí VN thì cho rằng các chuyến công du thành công mỹ mãn.

- Bà Margareeth de Boer, Chủ tịch Ủy Ban Ngoại giao Hạ viện HL dẫn đầu một phái đoàn sang VN, trực tiếp gặp Bộ trưởng NG Nguyễn Dy Niên. Bà Boer nhấn mạnh “Vi quyền lợi của hai nước, vụ án TVB phải được giải quyết tức khắc”. Kết quả, Hoà Lan chỉ nhận được một công hàm của Bộ Ngoại giao CSVN, thông báo với nội dung là “Bắt đúng người, xử đúng tội, áp dụng đúng luật pháp”. Thật là hết ý kiến.

Sự khác biệt về quan điểm giữa VN và Hoà Lan đưa đến bế tắc.

CSVN cho rằng, TVB là công dân VN. **Vụ án là việc nội bộ**, và HL đa xen vào công việc nội bộ của VN.

Trái lại, Hoà Lan coi vụ án là một vi phạm vào Hiệp ước Thương mại mà hai nước đã ký năm 1994. Trong đó bao gồm những khoản cho phép thân nhân trong nước được tham gia dưới hình thức là những công ty con, còn gọi là “đầu tư đội nón”.

Ngày 4-11-2001, tại Đại hội Đảng Bộ Vũng Tàu, Trung Ương đảng cho rằng vụ Trịnh Vinh Bình là một vụ xử sai lầm, làm giảm sút niềm tin của nhân dân, ảnh hưởng đến đầu tư nước ngoài, vì thế, cấp trên thi hành kỷ luật đảng bộ Vũng Tàu. *(Đây là bằng chứng mà TVB nắm lấy)

Ở Hoà Lan, một luận án tiến sĩ đệ nạp tại Đại học Luật Khoa Den Haag, trình bày rõ ràng trường hợp đầu tư của TVB, dựa theo Hiệp Ước Thương mại giữa hai nước VN và HL ký kết năm 1994. Luận án được in thành sách với 3 thứ tiếng, Hoà Lan, Anh và Pháp. Một bản tiếng Việt được phát hành sau đó.

Luận án nêu rõ luật rừng ở VN, sự lộng hành của Công an VN, phép vua thua lệ làng, cuối cùng đưa người đầu tư đến tù tội và bị tịch thu tài sản.

6 Thế giới lên án Công Sản Việt Nam*

Vụ án TVB gây sôi nổi khắp thế giới.

Ngày 28-3-2005, nghị sĩ Jules Maaten, Quốc Hội Liên Âu (EU), từ Brussels cho biết, **vụ án TVB đã gây hoang mang trong giới đầu tư ở châu Âu**. Vụ án là một tác động tiêu cực đến quan hệ giữa EU và VN.

Tháng 6 năm 2005, khi Phan Văn Khải sang thăm Hoa Kỳ, kêu gọi ngoại quốc và người Việt đầu tư vào VN, thì các cơ quan truyền thông đồng loạt loan tin về CSVN âm mưu chiếm đoạt tài sản của Việt kiều Hòa Lan Trịnh Vinh Bình. Đại RFA (Mỹ), đại RFI (Pháp), đại BBC (Anh) đều phổ biến bài phỏng vấn ông TVB về trường hợp nạp đơn kiện CSVN tại Toà Án QT đòi bồi thường 100 triệu đô la.

Tờ báo Ngày Nay đăng một loạt tài liệu mà nhà báo Trọng Kim đã thu thập trong thời gian 10 năm về âm mưu của CSVN trong việc cướp đoạt tài sản TVB. Du luận nhận thấy đầu tư vào VN là một việc bấp bênh do cái thành tích lật lọng, tráo trở của CSVN. Đồng thời nhắc lại những vụ án để làm bằng chứng. Đó là vụ án của Luật sư người Ý Manizio Liberato, kiện sự lật lọng của VNAirlines và phán quyết của Toà án buộc phía VN phải bồi thường 6.5 triệu đô la cho nguyên cáo. **CSVN không chịu bồi thường, tưởng đâu không có ai dám vào VN đòi tiền**. Tức thời, Toà án ra phán quyết **phong toả tất cả những chương mục của VN Airlines trên toàn châu Âu**, và nếu VN không bồi thường, thì một án lệnh cho một ngân hàng xuất triển ra bồi thường cho nguyên cáo Manizio Liberato. CSVN chịu thua. Vừa nhục vừa đau hơn bị bò đá vào đé.

7 Trịnh Vinh Bình vô tội*

Ngày 4-12-1996, một thân nhân của TVB là Trịnh Hiền Thanh vu cáo TVB đưa hối lộ, khiến cho TVB bị bắt giam. Việc vu cáo nằm trong âm mưu của công an BR/VT.

Đến ngày 24-6-2002, Trịnh Hiền Thanh thú nhận bằng văn bản là y đã vu cáo cho TVB. **Hiền Thanh chết vài năm sau đó do bệnh tiêu đường**.

Qua bút phê của Phan Văn Khải cung là một bằng chứng cụ thể TVB không có tội. Qua lời phát biểu của bà Nguyễn Thị Bình, Phó chủ tịch nước, tại QH và qua Trung Ương đảng tuyên bố thi hành kỷ luật đảng bộ Vũng Tàu và qua lời xác nhận của Ngoại trưởng Nguyễn Dy Niên với các quan chức Hoà Lan, là vụ án có nhiều sai trái. Tất cả đều chứng tỏ TVB vô tội. Đó là những bằng chứng mà TVB sẽ xử dụng tại Tòa án QT, để chứng minh rằng mình vô tội, và đòi bồi thường 100 triệu USD.

8 Vụ án kinh tế biến thành vụ án chính trị*

Phòng cảnh sát điều tra PA-42 do trung tá Ngô Chí Đan làm trưởng phòng, đã nhận hối lộ và cung thừa cơ hội đó, thực hiện âm mưu cướp tài sản của TVB.

Thế lực của Ngô Chí Đan rất mạnh, và có ô dù ở trên bao che, cho nên thường

tổng tiền các doanh nhân, cụ thể là trong vụ án Phuong Vicarrent, đã tổng tiền 100,000 đô la . Ngô Chí Đan bị cách chức, tước danh hiệu Công an nhân dân.

Trung tá Ngô Chí Đan và anh vợ là Phạm Văn Phuong đã trở thành 2 “ông trùm” ở địa phương. Vì TVB không biết luật giang hồ ở BR/VT, đã không “thần phục”, **không làm lễ ra mắt ông trùm, không “cống nạp”, cho nên đã trở thành nạn nhân, bị tù và tịch thu tài sản.**

Trong xã hội VN, làm ăn lương thiện thì bị nạn là thế. Cung đừng ỷ lại vào việc cống nạp cho cấp trên là đủ. Phải nhớ qui luật, phép vua thua lệ làng mới tồn tại an toàn được.

Trung tá Ngô Chí Đan là đàn em của Thứ trưởng CA Nguyễn Khánh Toàn, ngoài ra, từ Tổng bí thư đảng cho đến những chức vụ lãnh đạo, Ngô Chí Đan quen lớn trên vài chục người.

Một bí mật ít người biết đến là, khi một Việt kiều về nước đầu tư, làm ăn, đều bị bí mật giám sát chặt chẽ của an ninh CS.

Ban đầu chỉ là một vụ có mục đích tổng tiền, xét công ty và nhà để lấy vàng và tiền mặt, nhưng vì áp lực bên trên khá mạnh, cho nên vụ án kinh tế đã biến thành vụ án chính trị.

Bắt đầu, TVB là một đảng viên của đảng Dân Chủ Tự Do của Hoà Lan, do đó, **TVB bị ghép vào tội làm gián điệp.** Những bằng chứng được ngụy tạo, kế hoạch được dàn dựng, khiến cho những người cho rằng TVB vô tội như Phan Văn Khải, Nguyễn Thị Bình, Nguyễn Dy Niên, Nguyễn Mạnh Cầm đều lạnh căng, thụt lùi, rút cổ.

Những chứng cứ được ngụy tạo như việc TVB đã gặp Thủ tướng Phan Văn Khải và Chủ tịch UBND tỉnh BR/VT Nguyễn Trọng Minh, để móc nối, lôi kéo, mua chuộc làm gián điệp. Thật sự, có việc gặp gỡ, đưa tiền, nhưng đó không phải là gián điệp, mà là một hình thức “bôi trơn” phong bì để làm ăn dễ dàng. Nhưng rất tiếc là TVB không biết bôi trơn ở địa phương, cho nên mới ra nông nổi.

Bị nắm cái tẩy, cho nên Phan Văn Khải không dám tiếp tục can thiệp nữa.

Trong vụ TVB, Nguyễn Trọng Minh bị mất chức Chủ tịch UBND tỉnh BR/VT.

9* Bí mật bao trùm quanh vụ đào thoát

Bí mật bao trùm chung quanh việc TVB đào thoát khỏi VN. Một người bị kết án 11 năm tù giam **mà làm thế nào để lên phi cơ bay về Hoà Lan cho được?**

Theo lời giải thích của một người trong nước, mang tên là Trần Quốc Hoàn, thì Tổng Cục 2 của Bộ Quốc Phòng do Đặng Vũ Chính và con rể là Nguyễn Chí Vịnh đã tham gia việc bắt giam và tịch thu tài sản của TVB.

Vì nhận thấy việc bắt giam không có cơ sở, trái luật pháp quốc tế và luật VN cho nên sợ quốc tế xen vào, làm ra to chuyện sẽ có hậu quả xấu trên trường QT, cho nên tạo cơ hội để cho TVB trốn thoát, rồi sau đó thanh toán

bằng một vụ án do các băng đảng thanh toán lẫn nhau, thì nhà nước không chịu trách nhiệm.

Công việc gián điệp của Tổng Cục 2 là việc bí mật không có thể kiểm chứng. Nhưng mới đây, ngày 7-4-2011, Trưởng cục thi hành án dân sự tỉnh BR/VT tên Trần Văn Mười cùng 2 tên Lê Huy Hoàng và Hoàng Anh Linh bị bắt giam về tội “Lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ”. Ba người bị bắt đa vi phạm nghiêm trọng trong vụ án Trịnh Vinh Bình, “dẫn đến việc khiếu kiện dài dài”.

Nhóm từ “Dẫn đến khiếu kiện dài dài” có thể hiểu là việc để cho TVB đào thoát mới có khiếu kiện dài dài. Bài báo không nêu đích danh lý do nào khiến cho 3 người bắt, nhưng đa nêu một trường hợp tương tự là 3 người đa ngâm bản án hơn 2 năm, không thi hành phán quyết của tòa án. Cũng tương tự như TVB bị kêu án 13 năm tù giam mà vẫn nằm nhà thoải mái.

Thế nhưng cũng có điều lạ khó hiểu, là [tại sao vụ việc xảy ra từ 1998 cho đến nay là 13 năm, 3 đương sự mới bị bắt? Luật rừng của CSVN thật là khó hiểu, vì thế mới gọi là rừng.](#)

10*Khiếu ra Tòa án Quốc Tế

Ngày 15-10-2003, vụ án bước sang giai đoạn mới, vượt ra khỏi phạm vi hai nước VN và HL, ông Trịnh Vinh Bình đa chính thức nhờ Tổ hợp Luật sư Covington Burling, [có trụ sở ở Anh và Hoa Kỳ](#), đứng ra kiện nhà cầm quyền VN đòi bồi thường 100 triệu đô la Mỹ, trong khi số vốn đầu tư mang về VN khoảng 4 triệu.

Phụ trách vụ án, Tổ hợp Covington Burling có 1 luật sư đứng tòa, 3 luật sư lo hồ sơ, 2 thông dịch viên, 2 thu ký. Riêng TVB có một luật sư VN phụ trách liên lạc giữa TVB với Tổ hợp luật sư Mỹ. Ông TVB ký quỹ 150 ngàn USD. Đầu tiên, luật sư Thomas Johnson, đại diện cho TVB gửi thư cho Viện trưởng Viện Kiểm Sát ND Tối Cao VN là Hà Minh Trí, đề nghị dàn xếp giữa hai bên. Nỗ lực dàn xếp kéo dài gần 2 năm không có kết quả.

Tháng 5 năm 2004, TVB chính thức nộp đơn lên Tòa Án QT thuộc Liên Hiệp Quốc. Tòa án thụ lý và sẽ mở phiên tòa xét xử tại Stockholm, Thủ đô Thụy Điển vào cuối năm 2005. Tòa này gồm 3 thẩm phán, một người Thụy Điển, một người gốc Mỹ và một gốc Pháp.

Phía CSVN, cũng đa ký quỹ 150 ngàn USD để nhờ Tổ hợp luật sư Pháp Glide Loyrette Rouel, có văn phòng tại Hà Nội. Việc này chứng tỏ CSVN chấp nhận việc bồi thường 100 triệu USD cho TVB, nếu bị thua kiện.

Toà Án QT thông báo sẽ mở ra xét xử từ ngày 4-12-2005 đến 12-12-2005. Ba tuần lễ trước phiên xử, Tổ hợp luật sư Mỹ thấy chắc ăn, cho nên tăng số tiền đòi bồi thường lên thành 150 triệu USD. Viện dẫn lý do là dựa theo giá mới.

10.1. Việt Nam bắt buộc phải tham dự phiên toà

CSVN là bị cáo, nếu không tham dự phiên toà thì bị mất quyền tự bào chữa. Nếu vắng mặt thì bị xử khiếm diện và buộc phải tuân theo phán quyết của toà án.

Do kinh nghiệm lần trước, vụ một luật sư người Ý, ông Manizio Liberato kiện hãng hàng không VNAirlines, phía VN thua kiện mà không chịu bồi thường, tưởng rằng không có ai dám vào VN đòi tiền, cho nên tất cả các chương mục của VNAirlines ở các ngân hàng châu Âu bị phong tỏa để trả tiền bồi thường.

10.2. Toà Án Quốc Tế tạm hoãn.

Đáng lẽ Toà sẽ mở phiên xử từ ngày 4-12-2005 đến 12-12-2005, nhưng Toà tuyên bố tạm hoãn, vì lý do hai bên thỏa thuận dàn xếp bên ngoài Toà.

10.3. Thế mạnh của Trịnh Vinh Bình

*** 10.3.1. Đúng thời cơ***

Đó là cuối năm 2006, VN có thể được gia nhập Tổ chức Thương Mại Thế giới (World Trade Organization=WTO) là cơ hội để được tham gia vào sinh hoạt của nền Kinh tế Thị trường tự do của chế độ tư bản. Vì kinh tế quốc doanh XHCN của Cộng Sản không ai thêm giao dịch và bị tư bản chèn ép về tội bán phá giá. Từ đó, VN sẽ có điều kiện dễ dàng ký những Hiệp ước thương mại với các quốc gia khác, mà VN rất muốn, gọi là mở cửa, hội nhập.

VN rất cần có nguồn vốn, cho nên kêu gọi ngoại quốc đầu tư do đó, phải từ bỏ thói quen ngang tàng buồng bình cổ hủ. Đành phải chịu nhượng bộ, đó là thời cơ thuận lợi cho vụ án của TVB.

*** 10.3.2. Trịnh Vinh Bình vô tội***

Chính những văn bản và tài liệu chính thức của các quan chức VN đã xác nhận TVB vô tội. Cụ thể là bút phê của Thủ tướng Khải. Chính Ngoại trưởng Nguyễn Dy Niên thừa nhận với quan chức Hòa Lan “Có sự sai sót trong vụ án TVB và hứa sẽ yêu cầu các cơ quan chức năng điều tra lại”.

CSVN muốn dàn xếp bên ngoài Toà án, vì ở đó, số tiền bồi thường có thể được giữ bí mật. Hơn nữa, bị Toà án xử có tội, và ra lệnh phạt tiền bồi thường thì mất mặt quá. VN muốn còn chút đỉnh thể diện để mạnh dạn kêu gọi hùn hạp làm ăn. Nếu bản án được loan truyền khắp thế giới thì còn mặt mũi gì nữa.

Ông Trịnh Vinh Bình đã giữ lời hứa với nhà cầm quyền VN là không tiết lộ số tiền mà VN bồi thường, nhưng không dưới 100 triệu. Bởi vì, khi thân chủ đa uỷ quyền cho luật sư đại diện cho mình, thì từ lúc đó, thân chủ phải đứng ngoài tiến trình tranh tụng. Tổ hợp luật sư Mỹ đâu có chịu bị mất tiền khi đang ở thế thượng phong. Đối với VN, ở thời gian đó, 100 triệu là số tiền to lớn của một nước nghèo chưa phát triển. 100 triệu có thể xây 200 trường trung học khang trang hiện đại, hoặc 30 bệnh viện lớn hay giúp cho 160,000 hộ gia đình thoát ra cảnh

đói nghèo. Và nếu đem chia đầu người của 82 triệu dân, thì già trẻ bé lớn, mỗi đầu người phải đóng 20,000 đồng VN để bồi thường cho ông Trịnh Vinh Bình. Đó là chưa kể án phí hàng trăm ngàn đô la mà bên thua kiện phải trả.

* 11 * Kết *

Trong bộ máy nhà nước, nhiều trường hợp trên nói dưới không nghe, không ai nể ai, vì ai cũng có gốc bự hoặc chức vụ trong đảng.

Thủ tướng không được quyền chọn bộ trưởng, thứ trưởng, cho nội các của mình, mà cũng không được cách chức bộ trưởng hay thứ trưởng. Tất cả các chức vụ đều do Ban Tổ Chức đảng điều động, bổ nhiệm. Trong quân đội, chính ủy có quyền lớn hơn chỉ huy trưởng đơn vị.

Khi mà trên nói dưới không nghe, thì mệnh lệnh chỉ huy không còn được nghiêm chỉnh thi hành, đưa đến tình trạng không còn tôn ti trật tự, và luật pháp cũng không được chấp hành nghiêm minh nữa. Phép vua thua lệ làng là tình trạng vô luật pháp.

Hiện tượng này đưa đến tệ nạn bè phái, phe nhóm, ô dù, bao che, và ăn hối lộ. Đấu đá, thanh trừng nhau cũng chỉ vì cố bám lấy quyền lực, địa vị.

Đấu đá nhau nhiều khi khốc liệt, chọi nhau cạn tài ráo máng, nhu trường hợp đệ nhất công thân, đại tướng Võ Nguyên Giáp, bị đi từng bước, cuối cùng bị cô lập, nói không ai nghe, viết tho thỉnh nguyện chả ai trả lời.

Trúc Giang

Minnesota ngày 28-11-2011